

אֹתוֹ נָהַר עֲלֵיוֹן שְׁלֹמֶעֱלָה מוֹצִיא נִשְׁמוֹת, וְהֵן פּוֹרְחוֹת מִמֶּנּוּ לְתוֹךְ הַגֶּזֶן, שֶׁהִנְהַר הַזֶּה שְׁלֹמֶטָה בְּגֵן שֶׁבְּאַרְץ מִתְקִין נִשְׁמוֹת לְהִתְתַּקֵּן וּלְהִתְיָשֵׁב בְּאוֹתָן צָחוֹת. כְּמוֹ כֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּחוּץ, בְּרִיחַ הַמַּיִם מִתְיָשֵׁבֶת הַנֶּפֶשׁ לְהֵאִיר, שֶׁהָרִי מִהֶעֱקָר כְּמוֹ זֶה יוֹצֵא. וּמִשׁוּם שֶׁהַנִּשְׁמוֹת מִתְתַּקְּנוֹת עַל אוֹתוֹ נָהַר שֶׁשׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא מֵעֵדֶן, יְכוּלוֹת לְהִתְיָשֵׁב בְּאוֹתָן צָחוֹת עֲלֵיוֹנוֹת וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה בְּאוֹתוֹ פֶּתַח שֶׁבְּאַמְצַע הַרְקִיעַ, וְעִמּוֹד אֶחָד שְׁעוֹמֵד בְּאַמְצַע הַגֶּזֶן, כְּפִי שְׁאִמְרָנוּ.

בְּאוֹתוֹ עִמּוֹד עוֹלָיִם לְמַעְלָה בְּתוֹךְ אוֹתוֹ פֶּתַח שֶׁל הַרְקִיעַ, וְכוּ סְבִיבוֹ יֵשׁ בוֹ (ישעיה ד) עֲנָן [יוֹמָם] וְעֶשֶׁן נִגְהָ. וְאַף עַל גַּב שֶׁבְּאַרוּהוּ לְזֶה הַפְּסוּק, אָבֵל עֲנָן וְעֶשֶׁן אֵלּוּ מִבְּחוּץ, וְנִגְהָ מִבְּפְּנִיָּם. וְזֶה הוּא לְחַפּוֹת עַל אֵלּוּ שְׁעוֹלָיִם לְמַעְלָה, שֶׁלֹּא יֵרְאוּ מִלְּפָנָי אֵלּוּ שְׂיֹשְׁבֵיִם לְמִטָּה.

וְהָרִי כָּאֵן סוּד הַסּוּדוֹת. כְּאֶשֶׁר (רוצח הקדוש ברור הוא לתקן הנקדה הזו) הַנְּקֵדָה הַזֹּאת רּוֹצֵחַ לְהִתְתַּקֵּן בְּתַקּוּנֶיהָ וּלְהִתְקַשֵּׁט בְּשִׁבְתוֹת יוֹמָנִים וּבְחֻגִים, שׁוֹלַחַת אַרְבַּע פְּנֵי נֶשֶׁר, וְעוֹמְדִים עַל הַהֵיכָל שֶׁנִּקְרָא דְרוֹר, וְהֵינּוּ מֶר דְרוֹר. וּבְגִלָּל כֶּף בְּשַׁנַּת הַיּוֹבֵל צְרִיכִים לְהִכְרִיז דְרוֹר, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר (ויקרא כה) וְקִרְאתֶם דְרוֹר. וְאוֹתָם אַרְבַּע פְּנִיָּם נוֹתְנִים קוֹל, וְאֵין מִי שֶׁיִּשְׁמַע אוֹתוֹ פֶּרֶט לְאוֹתָן הַנִּשְׁמוֹת הַרְאוּיוֹת לַעֲלוֹת, וְהֵן מִתְפַּנְסוֹת שֵׁם, וְלוֹקְחִים אוֹתָם אַרְבַּע הַפְּנִיָּם הַלְלוּ, וּמְכַנְּסִים אוֹתָם פְּנִימָה בְּאוֹתוֹ עִמּוֹד שְׁעוֹמֵד בְּאַמְצַע. וּבְאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹלָה אוֹתוֹ עִמּוֹד, עֲנָן וְאֵשׁ וְעֶשֶׁן, וְנִגְהָ מִבְּפְּנִיָּם.

הַהוּא נָהַר עֲלָאָה דְלְעֵילָא, אִפִּיק נִשְׁמָתִין, וּפְרַחִין מִנִּיה, לְגוּ גִנְתָּא, דְּהָאִי נָהַר דְלִתְתָּא בְּגִנְתָּא דְאַרְעָא, אִתְקִין נִשְׁמָתִין, לְאִתְתַּקְּנָא לְאַתְיִישְׁבָא, בְּאַיְנוֹן (דף ר"א ע"א) צָחוֹת. כְּגוֹוֵנָא דָּא בְּהָאִי עֲלָמָא לְבַר, בְּרִיחָא דְמִיָּא מִתְיִישְׁבָא נִפְשָׁא לְאַתְנַהֲרָא, דְּהָא מְעִיקְרָא כְּגוֹוֵנָא דָּא נִפְקָא. וּבְגִין דְּמִתְתַּקְּנִין נִשְׁמָתִין עַל הַהוּא נָהַר דְנִגִּיד וְנִפִּיק מֵעֵדֶן, יְכַלִּין לְאַתְיִישְׁבָא בְּאַיְנוֹן צָחוֹת עֲלָאִין, וְלִסְלָקָא לְעֵילָא בְּהַהוּא פֶּתַחַא דְאַמְצַעִיתָא דְרְקִיעָא וְחַד עִמּוֹדָא דְקָאִים בְּאַמְצַעוֹת גִּנְתָּא דְקָאֲמַרְן.

בְּהַהוּא עִמּוֹדָא סְלָקִין לְעֵילָא, בְּגוּ הַהוּא פֶּתַחַא דְרְקִיעָא, וּבִיה סַחְרִינִיה, אִית בִּיה (ישעיה ד) עֲנָן וְעֶשֶׁן וְנִגְהָ. וְאַף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ לְהָאִי קְרָא, אָבֵל עֲנָן וְעֶשֶׁן אֵלִין מְלַבֵּר, וְנִגְהָ מְלָגוּ. וְדָא אִיהוּ לְחַפְיָא עַל אִינּוֹן דְסְלָקִין לְעֵילָא, דְלָא יִתְחַזּוּן מִקְמִי אִינּוֹן דִּיתְבִּין לְתַתָּא.

וְהָא הָכָא רְזָא דְרְזִין, פֶּד (ג"א געו קרשא ברור הוא לְאִתְתַּקְּנָא הָאִי נְקוּדָה וְכוּ) הָאִי נְקוּדָה בְּעָא לְאִתְתַּקְּנָא בְּתַקּוּנוֹי, וּלְאַתְקַשְׁטָא, בְּשִׁבְתִּי וּבְזַמְנֵי וּבְחֻגֵי, מְשַׁדֵּר אַרְבַּע אַנְפִּין דְנֶשֶׁר, וְקִיִּימִין עַל הַיְכָלָא דְאַקְרִי דְרוֹר, וְהֵינּוּ מֶר דְרוֹר. וּבְגִין דָּא בְּשִׁתָּא דִּיּוֹבְלָא, בְּעִינָן לְאַכְרְזָא דְרוֹר, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ויקרא כה) וְקִרְאתֶם דְרוֹר. וְאַיְנוֹן אַרְבַּע אַנְפִּין יְהִבִּין קָלָא, וְלִית מָאן דִּישְׁמַע לִיה, בַּר אִינּוֹן נִשְׁמָתִין דְאַתְחַזּוּן לְסְלָקָא, וְאַיְנוֹן מִתְפַּנְשִׁין תַּמָּן, וְנִטְלֵי לוֹן אֵלִין אַרְבַּע אַנְפִּין, וְאַעֲלִין לוֹן לְגוּ, בְּהַהוּא עִמּוֹדָא דְקִיִּימָא בְּאַמְצַעִיתָא. וּבְהַהוּא שְׁעָתָא סְלָקָא הַהוּא עִמּוֹדָא, דְעֵנְנָא

וְאַשָׁא וְתַנְנָא, וְנִגְהָ מְלָגוּ. וְאַלִּין תְּרִין אַקְרוּן, (ישעיה ד) מְכוּן הַר

ושני אלה נקראים מכון הר ציון ומקראיה. מכון הר ציון - זהו התקון שלמעלה, כשהנקדה הפתחונה מתקשטת, והם מקראיה של אותה נקדה להתקשט.

בין שעולות הנשמות הללו עד לאותו פתח הקיע, אזי אותו קיע סובב סביב הגן שלש פעמים, ומקול נעילות של סבוב אותו קיע יוצאות כל אותן נשמות ושומעות אותו נעם של אותו קיע, ורואים אותו העמוד שמעלה אש וענן ועשן ונגה שלוטה, וכלם משתחיים. ואז הנשמות עולות באותו הפתח, עד שעולים לתוך העגול שסובב באותה נקדה, ואז רואים מה שרואים. ומתוך האור והשמחה ממה שראו, עולים ויורדים, מתקרבים ומתרחקים.

והיא משתקקת אליהם ומתקשטת באור. ואז לובש קנאה (מאור) צדיק עליון אחד, ומסתפל באור ויפי של הנקדה הזו ובתקונייה, ואוחז בה ומעלה אותה אליו, ומאיר אור באור ונהיים אחד. וכל חילות השמים פותחים באותה שעה ואומרים: אשריכם הצדיקים שומרי התורה, אשריהם המשתדלים בתורה, שהרי שמחת אדונכם היא בכם, שהרי עטרת רבונכם מתעטרת בכם.

ואז, בין שמאירים אור באור, שני אורות מתחברים כאחד ומאירים. אחר כך יורדים אותם גונים ומתבוננים להשתעשע באותן נשמות הצדיקים, ומתקנים אותם לעטר למעלה. ועל זה נאמר עין לא ראתה אלהים וזולתך יעשה למחפה לו. פתח רבי שמעון ואמר, כתוב (יחזקאל א) ודמות על ראשי החמה

ציון ומקראיה. מכון הר ציון, דא איהו תקונא דלעילא, פד נקודה תתאה מתקשטא, ואינון מקראיה דההיא נקודה לאתקשטא.

בין דסלקין אלין נשמתין עד ההוא פתחא דרקיעא, פדין, ההוא רקיעא סחרא סחרי דגנתא, תלת זמנין. ומקל נעימו דסחרא ההוא רקיעא, נפקין כל אינון נשמתין ושמעין ההוא נעימו דההוא רקיעא, וחמאן ההוא עמודא, דסלקא אשא וענא ותנא ונגה דלהיט, וסגדין פלהו. פדין נשמתין סלקין בההוא פתחא, עד דסלקין לגו עגולא, דסחרא בההיא (נ"א להחוא) נקודה. פדין חמאן מה דחמאן. ומגו נהירו וחדוותא מההוא דחמאן, סלקין ונחתין קרבין ורחקין.

ואיהו תאיבא לגבייהו, ומתקשטא בנהירו. פדין אלביש קנאה (מנהורא) חד צדיק עלאה, ואסתפל בנהורא ושפירו דהאי נקודה, ובתקונהא, ואחיד בה, וסליק לה לגביה, ונהיר נהורא בנהורא, והווי חד. פל חילא דשמיא פתחי בההיא שעתא ואמרי, זכאין אתון צדיקייא, נטרי אורייתא, זכאין אינון דמשתדלין באורייתא, דהא חדוותא דמאריכון הוי בכו, דהא עטרא דמאריכון מתעטר בכון.

בדין בין דנהרין נהורא בנהורא, תרין נהורין מתחברן פחדא, ונהרין. לבתר אינון גוונין נחתין, ואסתכלן לאשתעשע באינון נשמתין דצדיקייא, ומתקני לון לעטרא לעילא. ועל דא אתמר, עין לא ראתה אלקים וזולתך יעשה למחפה לו.

פתח רבי שמעון ואמר, פתיב (יחזקאל א) ודמות על ראשי החמה רקיע פעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה. האי קרא